

sker at bygge en Funktionærbolig, og Udgiften dertil anslaaes til 100 000 Kr. Naar man nu ved, at der til et Hospital, der skal rumme 127 Patienter, kræves 100 Funktionærer — det synes et ret højt Tal, men det er det reelle —, forekommer det mig ufatteligt, hvorledes man skal kunne indrette Funktionærboliger til disse 100 Funktionærer for 100 000 Kr. Men, som sagt, vi er villige til ikke alene at bevilge de Beløb, der her er kalkulerede, men ogsaa til at gøre alt for at faa et saa godt nyt Statshospital i Sønderborg som vel muligt.

Ogsaa Lovforslaget om Oprettelsen af et Sindssygehospital i Sønderjylland skal jeg anbefale til en velvillig Behandling i Udvalget. Hele Spørgsmaalet om Sindssygehospitalet har alt tidligere været til Behandling, sidst i Medicinalkommissionen. Der er ikke nogetsteds i det foreliggende Lovforslag henvist til Medicinalkommissionens Behandling af hele vort Sindssygevæsen, og jeg skal derfor tillade mig at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa Medicinalkommissionens Udtalelse i dens Betænkning Pag. 25, hvor det hedder, at samtidig med, at der er Pladsmangel paa nogle af Statens Sindssygehospitalet, er der Pladsrigelighed paa en lang Række af dem, og at dette Misforhold mellem Optagelsen og Afdelingerne særlig i Aarhus og Vordingborg er ret stort. Senere udtaler hele Medicinalkommissionen sig saaledes: „Selv om man paa denne Maade søger at forklare Tilstedeværelsen af de mange tomme Pladser, kan det imidlertid ikke forsvares at lade denne Tilstand vedvare.“ Det er særlig med Henblik paa denne Udtalelse, at jeg tillader mig at spørge den højtærede Justitsminister, om der er foretaget forberedende Arbejder til en Ændring af hele denne Tilstand. Om Sundhedsstyrelsen ikke har faaet Lejlighed til at udtale sig om Lovforslaget angaaende Sindssygehospital, vilde forekomme mig at være mere kedeligt end overfor Lovforslaget om Statshospitalet, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Sundhedsstyrelsen ikke har haft hele denne Sag til Erklæring. Jeg har set Bygningerne ved Vester Vedsted, og jeg personlig kunde godt tænke mig, at de kunde bruges til et Sindssygehospital. Der er imidlertid fra andre Steder rettet Henvendelser om Opførelse af et Sindssygehospital; jeg skal minde om, at der er indkommet Andragende fra Repræsentanter for Vamdrup Kommune og Vamdrup

Stationsby. Vamdrup er jo ogsaa en Grænsestation, og ogsaa der kunde der være Mulighed for at opføre et Sindssygehospital.

Endelig har begge de foregaaende Talere, den ærede Ordfører for Venstre (Søgaard) og den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Jacob Christensen), talt om den foreløbige Karakter af denne Foranstaltning. Jeg er imidlertid sikker paa, at har vi først faaet indrettet et Sindssygehospital i Vester Vedsted, slipper vi aldrig af med det. Det gaar med det som med de foreløbige Skatter, de bliver hængende paa os. Ogsaa af denne Grund anser jeg en grundig Udvalgsbehandling for nødvendig. Jeg tror, at Udvalgsbehandlingen kan blive kort for Statshospitalets Vedkommende, men den vil sikkert blive af en lidt mere nøjeregnende Art for Sindssygehospitalets Vedkommende.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget til Lov om Oprettelse af et Statshospital i Sønderborg. Jeg haaber, at vi i Udvalget kan naa til Overensstemmelse, saaledes at vi kan faa dette Lovforslag ophejst til Lov.

Jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa det af Hr. Jacob Christensen fremdragne Spørgsmaal om Optagelse af flere Patienter paa Hospitalet.

Spørgsmaalet om en Forhandling mellem det eventuelle Udvalg og Lønningsudvalget er selvfølgelig et Spørgsmaal, som Udvalget maa tage Standpunkt til, men jeg vil dog allerede nu henstille, om det er rigtigt at forhandle med Lønningsudvalget. Med Hensyn til Lønningerne i Sønderjylland er der en Forskel fra, hvad der er gældende i det øvrige Land, idet Lønningsudvalget ikke har taget Standpunkt dertil. Vi er gaaet den Vej at indføre midlertidige Lønningsregler dernede, som senere skal revideres, og det forekommer mig ligesom Venstres Ordfører (Søgaard), at det ogsaa er den Vej, man maa gaa i denne Sag, idet Lønningerne ikke paa alle Punkter kan sammenstilles med de Lønninger, der er gældende heroppe, og med Hensyn til hvilke Interesserne jo varetages af Lønningsudvalget.

Hr. Johannes Lou mente, at 100 000 Kr. var for lidt til en Funktionærbolig. Det er selvfølgelig rigtigt, hvis Boligen skulde rumme alle Funktionærer, men, som Hr. Johannes Lou vistnok vil have set, da vi var nede i Sønderjylland, er der allerede nu en Mængde Funktionærboliger,